

Nú verður bannað at sláa børn

Rætturin at sláa børn varð avtíkin í tingingum í dag.

BØRN OG UNG

Rigmor Dam
rigmor@sosialurin.fo

Orðaskiftið um at avtaka rættin til at sláa børn hevur verið uppi við jøvnum millumbili. Tá hevur lítið talað fyri, at meiriluti fór at vera fyri at taka undir við at taka av sonevnda revsirættin, tí, sum tikið varð til: ongin tekur skaða av at fáa ein undir vangan.

Forboðið hekk uppi

Kortini verður forboðið, sum hevur verið galdandi í grannalondunum í nógv ár, nú eisini galdandi í Føroyum. Hetta kanska meira av tilvild, tí forboðið móti líkamligari revsing móti børnum er partur av ríkislógartilmali um foreldramynduleika - "lov om forældremyndighed og samvær", sum eitt samt Løgting atkvøddi fyri mikudagin, tá uppskotið var til 2. viðgerð. Sambært uppskotsstillaranum, Jacob Vestergaard, landsstýrismann í Innlendismálum, er hetta ein liður í arbeiðinum at dagføra aldargomlu lóg-gávuna um viðurskiftini

millum foreldur og børn, og at fáa eina tíðarhóskandi löggávu á økinum. Hann skjýtur upp, at nýggja lógin kemur í gildi 1. apríl 2007.

Lógin, sum hevur verið galdandi var upprunaliga frá 1922, Lov om Umyndighed og Værgemaal. Seinastu broytingarnar eru frá 1978, og tær vórðu settar í gildi í Føroyum í 1982.

Var frammi í 2003

Eitt líknandi uppskot var lagt fram fyri knøppum 4 árum síðani, tá Katrin Dahl Jakobsen úr Javnaðarflokkinum legði uppskot fyri tingið um at avtaka rættin til líkamliga at revsa børn. Katrin Dahl Jakobsen tók tá uppskotið aftur, tí danska løgsmálaráðið metti onga heimild vera fyri at seta bert ein part av lóginu um foreldramyndugleika í gildi. Men uppskotið var til viðgerðar í tingingum, og røktist sum sagt lítið fyri, at uppskotið fór at verða samtykt.

Sum grannalondini

Í viðmerkingunum til ríkislógartilmali, sum lögtingið atkvøddi fyri mikudagin, vóru viðmerkingarnar hjá Katrin Dahl Jakobsen, frá februar 2003 endurgjvna. Har stóð eitt nú, at:

Galdandi löggáva í

Føroyum heimilar í ávísan mun varisliga líkamliga revsing móti egnum børnum... Og at tað er rætt at fylgja hinum norðurlondunum í hesum málinum og hava eins reglur galdandi, tá tað snýr seg um revsing av børnum, eins og Norðurlandaráðið mælti til í 1982. Í Svøríki settu tey úr gildi rættin til líkamliga revsing av egnum børnum í 1979, í Finnlandi í 1983 og í Noregi í 1987.

Katrin Dahl Jakobsen, segði tá, at rætturin til líkamliga revsing av børnum er tikin av í okkara grannalondum er eitt nú úrslit av broyttum hugburði til uppaling og av stöðugari upplýsing um, hvørjar umstøður skulu til, fyri at børn kunnu mennast og klára seg í lívinum. Verða børn ald upp í harðskapi, er sannlíkt, at harðskapur gerst teirra fremsta amboð, tá tey sjálvi koma í truplar stöður. Øvugt hava royndir millum annað í Svøríki víst, at slík lógarbroyting hevði við sær broyttan hugburð og minkandi undirtøku fyri líkamligari revsing.

Lógin sendir signal

Og hon greiddi víðari frá, at samfelagið við slíkari lógarbroyting ger greitt, at líkamlig revsing av børnum

Børnini í Føroyum verða nú varð móti "varisligari líkamligari revsing", ið var bannað í hinum norðurlondunum fyri mongum árum síðani.

verður ikki góðtíkin. Umframt at boða frá eini almennari stöðu til málið við tí fyri eyga at minka um harðskap í uppalingini, hevði hetta styrkt um stöðuna hjá starvsbólukum, sum hava við børn og foreldur at gera. Her verður hugsað um heilsusystar, lærarar, pedagogar, sosialráðgevarar, læknar, lögreglu og onnur, sum við einum klár-um rættargrundarlagi kun- du sagt bæði børnum og vaksnum, at ikki er loyvt at sláa børn.

- Tí hvussu skal eitt nú ein lærari greiða einum barni frá, at tað ikki má sláa og vera harðligt, um so er, at hetta er vanliga talumálið í heiminum? Spurdi Katrin Dahl Jakobsen í uppskotinum í februar 2003.

Vit hava til fánýtis roynt at fingið eina viðmerking frá Jacob Vestergaard, landsstýrismanni í Innlendismálum, í morgun.

Fegnast um at revsirætturin er avtíkin

Tað er ein grundleggjandi rættur hjá øllum børnum ikki at verða sligin, sigur Erika Hayfield, granskari innan barnamentan og nevndarlimur í Barnabata

Erika Anne Hayfield, granskari innan barnamentan og nevndarlimur í Barnabata, fróist um at revsirætturin er avtíkin.

- Tað ber ikki til at skyna ímillum harða og varliga líkamliga revsing, tí hvar gongur markið? spyr hon.

BØRN OG UNG

Rigmor Dam
rigmor@sosialurin.fo

Tað er ein stórusigur fyri børnini, at revsirætturin nú er avtíkin og at børnini kunnu finna vernd í lóginu, sigur Erika Hayfield. Hon vísir á, at fyri tey í Barnabata er hetta enn ein orsök til, at fara meira miðvíst út í samfelagið fyri á tann hátt at ávirka fólk til at hava størri virðing fyri børnum sum heild, sum hon tekur til.

- Eg eri skelkað av, hvussu lítil virðing børn hava í Føroyum, og hvussu lágan sosialan status tey hava. Tí kann hendan lógin senda eitt signal um, at børn hava eitt virði og at tey eisini hava ein rætt. Fyri meg hevur tað grundleggjandi týðning, hvønn hugburð politikarar hava til børn, og vón mín er, at hetta fær positiva ávirkan á hugburðin til børn sum heild. Valdsjavnvágin millum børn og vaksni her á landi er púra skeiv og børn verða sum heild als ikki tikin í álvara ella spurd eftir, sigur Erika Hayfield, sum tó ikki ivast í, at vit elska børn okkara líka nógv sum í øðrum londum.

Negativar avleiðingar

Í lesarabrávin um, sum hon setti í bløðini herfyri, greiddi hon eitt nú frá, at børn í ringasta føri beinleiðis kunnu koma líkamliga til skaða av at verða sligin, og at líkamlig revsing kann hava við sær sálarlig árin.

- Gransking hevur víst á, at líkamliga revsing hevur negativa ávirkan á sálarstøðuna hjá barninum og á viðurskifti millum barn og foreldur. Eisini kann moralska menningin hjá barninum verða darvað, soleiðis at tey fáa størri trupulleikar at skyna millum rætt og rangt. Sambært gransking viðførir líkamlig revsing harumframt, at børn verða meira vreið (aggressiv) og teirra atburður meira ósosialur. Sostatt má sigast, at líkamlig revsing als ikki kann lýsast sum sakleys og óskaðilg, skrivaði hon tá.

Vantandi virðing

Og hon sigur víðari, at:

- Ofta verður tikið til, at børn verða líkamliga revsað sum partur av uppalingini, og tí at foreldrini elska tey. Tó er veruleikin tann, at tá eitt barn verður líkamliga revsað, er tað aloftast, tí at tann vaksni hevur mist tamarhald á sær sjálvum og/ella á stöðuni. At revsa børn líkamliga er ikki eitt tekin um kærleika, men eitt greitt tekin um vantandi virðing. Harumframt skulu vit gera okkum heilt greitt, at børn sum uppliva harðskap, eisini læra harðskap.